

Vážené kolegyně a vážení kolegové,

stává se tradicí, že hlavním tématem prvního čísla v novém ročníku Vašeho časopisu Gynekologie a porodnictví se více věnuje problematice stárnutí populace.

Připomeňme si, že příznaky akutního klimakterického syndromu jsou prokazatelným rizikovým faktorem pro kardiovaskulární nemoci. Organismus ženy si příznaky sám říká o léčbu. Zda to bude hormonální či nehormonální léčba, to už je pak i na nás. Jedním z příznaků klimakterického syndromu jsou i bolesti kloubů a svalů, kterým se věnuje jeden z přehledových článků.

Opět si připomínáme problematiku osteoporózy. Naše terapeutické možnosti jsou sice s odchodem stroncium ranelátu, lososího kalcitoninu, a de facto i raloxifenu menší, ale stále ještě máme bisfosfonáty a denosumab. Statistiky ukazují, že osteoporóza je v naší zemi poddiagnostikována a nedostatečně léčena, a to dokonce i v případě, že se již manifestovala zlomeninou. Příznivejší je, že málokdo z nás při pravidelné roční kontrole vznese otázku na prodělanou nízkonámahovou zlomeninu či snížení celkové výšky. Ostatně i náš politicko-ekonomický systém ve své touze přerozdělovat dává přednost dojemně populistickým kasuistikám babičky jedoucí skoro zadarmo z vlastního bytu v hlavním městě na vlastní chalupu v národním parku před řádným screenin- gem osteoporózy či dostupnosti nejnovějších SERM pro naše pacientky.

Na druhou stranu přes prokazatelný přínos například mamografického screeningu, kterému se věnuje další z příspěvků, si dostupnosti existujících screenin- gových programů stále významná část populace neváží.

V oblasti reprodukce se tentokrát nebudeme zabývat stárnutím populace, ale možnostmi těhotenství u jedné ze skupin v naší zemi znevýhodněné svojí sexuální pre-

ferencí. Neobvyklou otevřeností Vás možná zaskočí, ale snad spíše potěší, článek o těhotenství lesbiček. A s ním bych spojil i citát, který jsem si pro Vás připravil. Je z poslední (2017) do češtiny přeložené (2018) knihy fenomenálního (letos slaví 40 let od získání první literární ceny) Haruki Murakamiho Komturova smrt: „Ať už jsem na tomhle světě dokázal cokoli, ať už mělo mé podnikání sebevětší úspěch a nashromáždil jsem sebevětší majetek, nejsem nakonec stejně ničím víc než pouhou provizorní a dočasnou bytostí, určenou pouze k tomu, aby předala genetickou sadu, kterou sama od kohosi převzala. A až na tuhle naveskrz praktickou funkci představuji jen jakýsi kus hlíny a nic víc.“

Hezké chvíle nad Vaším časopisem
Vám za celou redakci přeje
Tomáš Fait